

[Løvig Simonsen]

nemmer ligger hos fru Anne Grete Holmsgård, at vi kommer lidt videre med disse ting, og så må jeg betragte det som en imødekommelse af, at man også vil tage de ting, jeg har sagt, med i det videre udvalgsarbejde.

Inger Stilling Pedersen (KrF):

Altså igen Christiania; det er efterhånden utrolig mange år, vi har haft det. Vi har også fra kristeligt folkepartis side lige fra starten fundet, at det, der foregik på Christiania, var en skamlet, ikke sådan forstået, at det var fra beboernes side, men fra samfundets side. Det er jo også tydeligt kommet frem i debatten i dag, at kommunen sparer penge, at det er billigere for samfundet, men hvad med de mennesker, der bliver henvist dertil? Er det en måde at løse problemet på bare at lade stå til derude?

Så kan man komme med utallige beslutninger og opfordringer om, at nu skal det lovliggøres. Jeg synes, den rimeligste måde må være, at man løser problemerne, altså at man får en ordening på området. De bygninger, man kan bevare, vil det selvfølgelig være værdifuldt at bevare og finde ud af hvordan de kan anvendes. Kommunen må så finde ud af at holde området åbent for befolkningen og have nogle ting til at foregå derude på lovlig vis.

Men jeg finder, at det er helt forkasteligt, hvad der foregår i dag. Man kan jo også spørge, om det skyldes beboerne eller, skal vi sige det klientel, der tiltrækkes og tror, at man kan komme derind og gemme sig og blive beskyttet. Jeg læste forleden dag, at christianitterne ville være politiet behjælpelige med at finde noget, fordi de ikke ville have det til at give indtryk af, at de ville skjule forbrydere og tyvegods og meget andet.

Jeg tror, at der er mennesker derude, der arbejder ud fra idealistiske syn og gerne vil have, at området skulle fungere ud fra nogle præmisser om at komme hinanden ved og måske få et bedre samfund; men der er også kræfter, der trækker den anden vej, og alle de ting, der foregår derude, er med til i befolkningen at give indtryk af et område, som fungerer på en måde, som er helt utilfredsstillende. På mange måder giver man f.eks. politiet umådelig dårlige arbejdsforhold og urimelig risiko ved at skulle færdes der. Beboere i området giver også udtryk for en vis

angst – det kan så være med rette eller urette – for at have området derude.

Jeg mener, det må være til alles tilfredshed, både beboernes og samfundets, at man finder ud af, hvordan man kan få det område til at fungere, men det må absolut være lovligt. Man kan jo ikke lave en fristad. Det lyder meget skønt, at man vil lave en fristad, hvor man altså helt vil sætte sig uden for samfundet, hvor love ikke skal fungere. Det kan man ikke, og det er jo også paradokset herude, at man nok vil have en fristad, men man vil alligevel have alle goderne fra samfundet, økonomisk og anden hjælp, og hvad der skal til.

Jeg mener ikke, man får løst noget socialt problem ved at lukke det. Problemerne vil flytte andre steder hen. Men spørgsmålet er måske, om vi ikke skal løse de sociale problemer på en anden måde og ved andre forhold. Vi kan måske give os til at se på, om den måde, vi i dag løser sociale problemer på efter et meget stift system, er rigtig, og om man måske skal give nogle andre muligheder eller skabe andre boformer og fællesskab, der kan udvikle sig. Men det skal absolut være inden for lovens rammer, ellers ødelægger det sig selv og tiltrækker nogle elementer, som man måske slet ikke ønsker sig.

Derfor vil vi da fra kristeligt folkepartis side håbe, at vi snart får gjort noget ved det. Vi kan altså ikke være bekendt, at vi år efter år skal blive ved med at beslutte og vedtage, og så sker der alligevel ikke noget derude, og det bliver bare værre; alt imedens går mennesker til grunde. Man løser ikke problemerne, og derfor håber vi fra kristeligt folkepartis side, at vi nu virkelig tager os sammen og får gjort noget ved forholdene derude.

Pia Kjærsgaard (FP):

Denne debat burde egentlig være overflødig. Gang på gang har de alvorlige damer og herrer herinde vedtaget, at samfundets almindelige love skal gælde for området. Med en ganske utrolig ubeslutsomhed og vattet holdning er det hidtil ikke lykkedes at føre den beslutning ud i livet. Tilmed har den tidligere socialdemokratiske justitsminister givet grønt lys for de fortsatte ulovligheder med hashhandel. Vi må derfor i det mindste håbe, at hr. Ole Espersen ikke igen kommer til at indtage justitsministeriet. Hvor ville vi så ende